

EL LLAGUT DE FOC

COL·LECCIÓ
GABRIEL FERRATER

82

Núria Broquetas

EL LLAGUT DE FOC

XXII Premi de Novel·la
«Valldaura–Memorial Pere Calders» de 2016

Universitat Autònoma de Barcelona
Servei de Publicacions
Bellaterra, 2016

DADES CATALOGRÀFIQUES RECOMANADES PEL SERVEI DE BIBLIOTEQUES
DE LA UNIVERSITAT AUTÒNOMA DE BARCELONA

Broquetas, Núria

El llagut de foc / Núria Broquetas. — Bellaterra : Universitat Autònoma de Barcelona.
Servei de Publicacions, 2016. — (Gabriel Ferrater ; 82)

ISBN 9788449066375

I. Col·lecció
821.134.1-31"20"

Aquesta obra ha estat la guanyadora del XXII Premi de Novel·la «Valldaura-Memorial Pere Calders», atorgat a Bellaterra (Cerdanyola del Vallès), el dilluns 25 d'abril de 2016, per un jurat compost per: Josep M. Riera, Marta Estella, Jordi Jordana, M. Victòria Lovaina i Anna Salgot.

© Dels textos: Núria Broquetas

© D'aquesta edició: Servei de Publicacions de la Universitat Autònoma de Barcelona, 2016

© De la fotografia de la coberta: Víctor Landa Gimeno

Composició: Joan Buxó

Edició: Servei de Publicacions de la Universitat Autònoma de Barcelona
Plaça Acadèmica. Edifici A. Campus de la UAB.
08193 Bellaterra (Cerdanyola del Vallès). Barcelona. Spain.
Tel. 93 581 10 22 · sp@uab.cat · www.uab.cat/publicacions

Impressió: Reprodisseny

ISBN:978-84-490-6637-5
Dipòsit legal: B. 22176-2016

Imprès a Espanya. Printed in Spain

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, compresos la reprografia, el tractament informàtic i la distribució d'exemplars mitjançant lloguer, és rigorosament prohibida sense l'autorització escrita dels titulars del *copyright*, i estarà sotmesa a les sancions establertes a la Llei.

Índex

Primera part. Rosanna (2005)

I	13
II	31
III	43
IV	61
V	85

Segona part. Aurora (1917)

I	95
II	115
III	133
IV	157
V	173
VI	189

Tercera part. Ada (1947)

I	201
II.	219
III	235
IV	245
Epileg	257

A les àvies

Primera part

ROSANNA (2005)

I

El sobtat espetec de desenes de gavines alçant el vol la va despertar. Durant cinc minuts va romandre immòbil al llit, escoltant el xiscler inquiet de les aus, amb la mirada fixa al sostre pintat d'un blanc trencat. Els raigs d'un sol intens s'escolaven entre les esclertes de les persianes i s'empaitaven juganers. Es van calmar alhora que el crit de les gavines s'anava perdent mar endins, deixant enrere la remor sorda d'un nou i rutinari dia en aquell poble apagat. El silenci retornà a l'habitació regada de llum, i es trencà només pels roncs aguts de l'Àlex, que dormia profundament al seu costat, aliè als ocells i al sol. Es va incorporar a poc a poc, apartant amb cura el braç del noi que reposava damunt del seu ventre. Semblava un bebè, ajagut en posició fetal i completament nu. Als peus del llit, el llençol rebregat escombrant les rajoles testimoniava les llargues hores de passió en aquella cambra. La taca de saliva que s'estenia vora la comissura dels seus llavis era el rastre de l'esgotament i la placidesa del son. Un floc de cabells rossos i greixosos tapava l'ull esquerre de l'Àlex. Per un instant es va sentir temptada d'apartar-lo per admirar de nou el seu rostre, però va témer despertar-lo. En canvi, va resseguir amb una mà sense arribar a tocar-lo el contorn de la seva figura, el tors llis i fibrat durant hores al gimnàs, l'esquena ampla i els músculs desenvolupats de les extremitats. Tot, en aquell cos que dormia, traspuava la força i la vitalitat de la

joventut, la dolçor d'un caramel que es desfà dins la boca. Era una lllaminadura deliciosa. En aquelles alçades encara sabia seduir homes més joves que ella però havia après que sovint eren massa immadurs sexualment per acceptar que la dona a qui havien volgut demostrar tot el seu vigor no es delís per repetir. Era un atac directe al seu ego. L'Àlex era un d'aquests caramels que no es rebutgen, malgrat tot. Després de conèixer-lo, en un bar de copes on el baf de l'alcohol i la seducció barats suraven entre el fum del tabac, li havia brindat una llarga nit de sensualitat, amb l'efervescència i l'ardor incansables propis de l'edat. Li va dir que tenia trenta anys i ella va fingir creure-se'l. Havia gaudit com feia temps que no ho feia, encomanant-se de la vitalitat que ella havia anat perdent, no recordava des de quan. Ara admirava aquell cos tendre i musculós que havia aconseguit excitar-la fins al clímax, i reconeixia que, tanmateix, no li faria res repetir. Tot i així, sabia que no ho faria: havia après a no cometre aquest error.

El deixà dormint i es ficà a la dutxa. Va estar-se una llarga estona sota el raig d'aigua freda amb els ulls tancats, tal com s'havia acostumat a fer de ben jove, després de tantes dutxes gelades a l'internat on havia crescut. De mica en mica havia après a gaudir de la sensació de notar com se li eriçaven alhora tots els porus de la pell i com tornaven després lentament al seu estat quan s'habituen a la temperatura. I mentrestant tancava els ulls i deixava que el raig li caigués directament damunt la cara i llisqués pels cabells esquena avall fins als peus. I s'imaginava que era en qualsevol lloc del món, com en una cascada exuberant de l'Amazònia. Així viatjava de nou a tots aquells indrets que algun dia havia conegut i l'havien fascinat, i a tots aquells que ja no coneixeria mai. I oblidava l'aigua freda, i que rere aquella paret, al seu llit, hi jeia un home, o un altre, o un altre.

S'emboicà els cabells amb una tovallola i es tapà amb una fina bata de seda de color cru. A l'habitació l'Àlex encara dormia, però havia canviat de posició i ja no roncava, sinó que respirava pausa-